

גליון היכל הקודש

וועכענצליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:19
מוצאי שבת.....8:44
שיעורים כסדרן
נ"ך.....חבוקק ב'ג'
בבלי.....עירובין כ'
ירושלמי.....תענית כ'
תוספתא.....כתובות ג'
רמב"ם.....תשובה ג'

שנה 9, גליון 49 (463)

פרשת כי תצא, ט' אלול, אבות פרק א-ב, שעת תש"פ לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

עולם התורה

דער רבי זאגט אז עס איז דא אמאל אז ווען א מענטש שטארבט ווייסט ער נאכנישט אז ער איז געשטארבן, און מען טוט א טובה פאר א מענטש וואס איז געשטארבן, ווען מען זאגט אים אז ער איז געשטארבן. דאס ווערט אנגערופן "עולם התורה", אז א מענטש וואס איז שוין געשטארבן מיינט אז ער לעבט נאך.

דער רבי האט געזאגט אן עצה אויף דעם אז מען זאל זיין ביי אים דריי צייטן אין יאר, ראש השנה, שבת חנוכה און שבועות, און אויף אז מען זאל שווערן אז גלייך נאכ'ן שטארבן וועט מען גיין צום רב'ן, און אויב א מענטש וועט דאס טון וועט ער נישט האבן דעם פראבלעם פון עולם התורה.

דער רבי האט דערציילט א מעשה אז עס איז אמאל געווען א רב וואס איז געווען א גוטער פריינד מיט א איד פון זיין שטאט, און זיי האבן זיך אפגעשמועסט אז ווער פון זיי עס וועט שטארבן פריער וועט קומען דערציילן פארן צווייטן אין חלום וואס עס איז געווען מיט אים אויבן. למעשה איז דער רב געשטארבן קודם, און דער איד האט געווארט אז דער רב זאל קומען צו אים אין חלום אבער דער רב איז נישט געקומען. <<<<<<

א גוט ווארט

זי זאג דיין ווייב אז בשעת זי איז באשעפטיגט מיט די שטוב ארבעט זאל זי רעדן צום אייבערשטן - ווען זי וואשט די געשיר, זי לייגט צוזאם די וועש וכו', זאל זי רעדן צום אייבערשטן - דאס איז איר דאווענען, און דאס איז איר יום תהילים.

מען האט אמאל געזאגט פארן רבי'ן אז דער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט געזאגט: "ווען משיח וועט קומען וועט מען מבטל זיין אלע ווייבער שולן", האט דער רבי געזאגט: "עס איז נישט אמת, עס קען נישט זיין אז דער בעל שם טוב האט דאס געזאגט, פונקט פארקערט! משיח וועט קומען בזכות די תפילות פון אידישע פרויען וואס זיי דאווענען און בעטן אז משיח זאל קומען". זעט מען פון דעם אז דער רבי האט זייער שטארק געהאלטן פון תפילות פון פרויען.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה פלעגט שטענדיג דערמאנען ביי די דרשות וואס ער פלעגט זאגן פאר די פרויען דעם מאמר חז"ל (קידושין מט. א): "עשרה קבין שיחה נרדו לעולם, תשעה נטלו נשים, ואחד נטלו כל העולם כלו", א מאס פון צען קב שמועסן איז אראפ געקומען אויף דער וועלט, ניין קב האבן גענומען די פרויען, און איין קב איז געטיילט געווארן פאר די גאנצע וועלט; סתם מענטשן ניצן דעם חז"ל אראפ צו קלאפן פרויען און צו אפשיפעטן פון זיי, אז פרויען רעדן אסאך וכו', אבער מוהרא"ש פלעגט זאגן פאר די פרויען: "פון דעם חז"ל זעט מען אז א פרוי קען מער רעדן ווי א מאן, זאל א פרוי ניצן איר מאס ליידי צו רעדן צום אייבערשטן".

(עצתו אמונה חיי שרחה תשע"ח)

א מעשה אויף די פרשה

הקם תקים עמו

דער הייליגער רבי איז אונז מחזק צו לערנען יעדן טאג אביסל מקרא משנה גמרא, ביז מען הויבט אן שפירן דעם טעם פון די הייליגע תורה, און מען פאנגט אן צו לערנען אויף מדרש רבה און מדרש תנחומא וואס דאס איז אזוי שייך, נאכדעם מאכט מען זיך א חשבון, פארוואס זאל איך נישט לערנען אביסל ירושלמי און תוספתא אויף, וואס אויב מען לערנט יעדן טאג ב'בבלי ירושלמי תוספתא בויעט מען זיך א הויז [בבית], און אזוי אויף לערנט מען אביסל רמב"ם און טור, און מען שפירט אזא חיות אין די תורה, אז מען דארף שוין נישט גארנישט מער.

איך האב געקענט א גרויסן צדיק אין ארץ ישראל, רבי זעליג ראובן בענגיס זכותו יגן עלינו, נדער ירושלימער רב, בעל מחבר ספר: לפלגות ראובן, פלעגט מען זאגן אויף אים, אז ער האט געענדיגט הונדערט און איין מאל ש"ס בעיניו, ווייל ער פלעגט שטענדיג מאכן סיומים, איינמאל האט ער געמאכט א סיום אויף ש"ס, און נישט לאנג דערנאך האט ער געמאכט נאך א סיום הש"ס, און מענטשן האבן זיך געוואונדערט, ווי אזוי איז מעגליך צו מאכן אזוי שנעל נאך א סיום הש"ס? האט ער געזאגט: אמת, איך לערן טאקע בעיניו, דאך האב איך אבער נאך א שיעור וואס איך זאג ש"ס, וויבאלד איך בין רב אין ירושלים, דאך איך כסדר גיין אויף חופה'ס און אויף ברית'ן, האלט איך מיט מיר א קליינע גמרא, און ביז מען קומט אן, כאפ איך אלץ אריין אביסל, יעצט האב איך מסיים געווען ש"ס, אויף דעם ווען נאך דא און דארט אביסל.

ער האט געהאט א מנהג אז צוויי מאל א יאר פלעגט ער גיין באזוכן דעם גרויסער גאון רבי איסר זלמן מעלצער זכרוננו לברכה, און ווען ער האט זיך אויפגעהויבן נאכ'ן באזוך האט ער געזאגט: "וישר כח!" און נאכדעם איז ער אוועק געגאנגען, און דאס איז געווען א גרויסע וואונדער, סיי דאס באזוכן, ווייל רבי איסר זלמן איז געווען יונגער פון אים וכו', בפרט איז געווען אינטערעסאנט דאס זאגן יעדעס מאל ווישר כח פאר'ן אנוועגניין, האבן די ירושלימער אידן זיך געוואגט אים צו פּרעגן דערויף, האט ער געזאגט, איך וועל אייך עפעס דערציילן: מיר האבן ביידע געלערנט אין די וואלאזשענער ישיבה, וואס אין יענע צייט זענען געווען אין וואלאזשין געפערליכע מינים און אפיקורסים, וואס האבן געמאכט ליצנות פון די גמרא, און זיי האבן אויסגעטיילט טמא'ע ביכער, כדי אריינצוכאפן די גוטע קעפ. ליידער איז זיי דאס געלונגען און זיי האבן אריינגעכאפט אן א שיעור בחורים לומדים, וואס זענען געבען אראפ פון אידישן וועג רחמנא לצלן.

איין שיינעם טאג - דערציילט ער ווייטער - האב איך זיך אויף צוגעכאפט צו אַזא בוך, און עס האט מיר אנגעהויבן צו ציען, און רבי איסר זלמן זכרוננו לברכה האט דאס באמערקט, האט ער דאס גלייך מיט ויין הוט ארויסגעקלאפט פון מיינע הענט ביז דאס איז ארויסגעפאלן, ווייל ער האט דאס נישט געוואלט אפילו אנרירן, און האט דאס אזוי געשטויסן מיט זיינע פוס ביז צום אויוון, און דאס פארברענט, אויף האט ער מיר פארגעהאלטן אויף דעם.

למעשה האט מען ביים סוף פארמאכט די ישיבה, ווייל מען האט איינגעזען אז ענדערש זאל מען נישט האבן קיין ישיבה ווי איידער מען זאל רחמנא לצלן געכאפט ווערן אין מינות און אפיקורסות.

האט ער אויסגעפירט: דערפאר קום איך אים שטענדיג באזוכן, און אים אפאנאקען, אויף דעם וואס איך האב שוין מסיים געווען אזויפיל מסכתות, אזויפיל מאל געלערנט ש"ס, און איך זאג דעם ווישר כח אויף דעם וואס ער האט מיר געראטעוועט מיינ לעבן, ווייל ווען נישט אים וואלט איך אינגאנצן פארפאלן געווארן מיט מינות און אפיקורסות, דער אייבערשטער זאל אפהיטן. זעט מען פון דעם, אז ביים אייבערשטן איז זייער חשוב אז מען ראטעוועט א אידיש קינד.

(קונטרס א סוף צו די צרות)

מיינע עלטערן גייען זיך גט'ן, ווי אזוי בין איך זיך מחזק?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיר האבן חתונה געהאט פאר נישט לאנג צוריק, פרוף ה' אז מיר האבן א זיס געשמאק לעבן, איך האב פרוף ה' היינט זוכה געווען מסיים צו זיין ששה סדרים משנה צום 32 סטע מאל, און איך בין זיך מחזק דא אינאיינעם מיט די תלמידים פון ראש ישיבה שליט"א.

מיינע עלטערן גייען זיך יעצט גט'ן, און איך דארף חיזוק פאר מיר און פאר מיין ווייב ווי אזוי דאס צו האנדלען.

יישר כח

חשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת שופטים, א' דראש חודש אלול, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... נרו נאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז זייער ווייטאגליך ווען קינדער דארפן אריבערגיין די שרעקליכע פיין ווען טאטע מאמע גט'ן זיך השם ישמרנו; קיינער אין די וועלט קען נישט פארשטיין די צער און ווייטאג וואס קינדער גייען אריבער ווען די עלטערן גט'ן זיך. די עלטערן טראכטן נאר פון זיך; דער טאטע טוט וואס איז אים באקוועם און די מאמע טוט וואס איז איר באקוועם, קיינער פון זיי טראכט נישט פון די שרעקליכע פיין און ווייטאג וואס די קינדער גייען אריבער.

ביי דיר איז דאס אביסל גרינגער, דער אייבערשטער האט צוגעגרייט דיין רפואה פאר די מכה, דו האסט חתונה געהאט. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מגילה י"ג ע"ב; שיר השירים ד' ו' י"ב) דער אייבערשטער ברענגט נישט די מכה פאר ער גרייט צו די היילונג דערצו; דאס אז דו האסט חתונה געהאט, דו לעבסט אזוי שיין, דו לעבסט אזוי זיס מיט דיין ווייב - דאס איז דיין רפואה אז דו זאלסט נישט צעפאלן ווען דיין עלטערנס שטוב צעפאלט.

שטארק זיך מיט דיין ווייב; איר זאלט לעבן א שיינע לעבן. איר וועט אינאיינעם אויפשטעלן א שיינע שטוב ווייל איר ווייסט דאך יא וואס קינדער גייען אריבער ווען זיי זעען מיט זייערע אויגן ווי מען פארברענט זייער בית המקדש, ווי מען צעברעכט זייער טייערסטע און הייליגסטע זאך אין די וועלט.

וואס יא? דו זאלסט רחמנות האבן אויף דייןע יונגערע געשוויסטער וואס זיי האבן נאך נישט זייער אייגענע שטוב, זיי ליגן נאך אנגעליינט אויף טאטע מאמע, פאר זיי איז יעצט גאר ביטער; ווי שווער עס איז פאר דיר אסאך שווערער איז פאר זיי, זאלסטו זיי עפענען דיין טיר, זיי זאלן וויסן אז זיי האבן א שטוב וואו זיי קענען קומען רעדן, שמועסן און באקומען אביסל ליבשאפט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים. א פתיכה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

(צאתו אמונה שופטים תש"פ)

>>>>>

עס איז דורך געגאנגען צען יאר און דער איד האט שוין געדארפט שטארבן האט ער דערציילט די מעשה פאר זיין זון, אבער דער רב איז אויך נישט געקומען צום זון, נאכדעם איז דורך געגאנגען נאך צען יאר, און דער זון האט שוין אויך געדארפט שטארבן האט ער דאס דערציילט פאר זיין זון, און אכט יאר שפעטער איז דער רב געקומען צו דעם אייניקל צו דערציילן וואס מיט אים איז געשען.

ער האט דערציילט אז ווען ער איז געשטארבן און מען האט אים באגראבן און אריינגעלייגט אין קבר, האט ער געמיינט אז ער לעבט נאך און ער איז נאך געזונט און שטארק, ער האט זיך גערעגט פארוואס מען נעמט א געזונטען מענטש און מען לייגט אים אריין אין קבר, ער האט געטראכט אז ער גייט פרויבירן ארויסצוקריכן פון קבר, און עס האט זיך אים געדאכט אז ער קריכט טאקע ארויס פון קבר, אבער ער האט זיך געשעמט אריינצוגיין אין שטאט ווייל ער האט אנגעהאט "תכריכים", האט ער געטראכט אז ער וועט ווארטן ביז ביינאכט און דעמאלט וועט ער אריינגיין אין שטאט, ער האט דערקענט פון דערווייטנס זיין שטאט מיט די הייזער און אויך זיין הויז, ער האט אבער געטראכט אז זיין משפחה וועט זיך דערשרעקן ווען זיי וועלן אים זען.

אינצווישן האט זיך אים געדאכט ווי ער זעט א מענטש וואס פארקויפט וועט און יענער האט אויך געהאט רבישע וועט, האט ער געזאגט פאר יענעם אז ער זאל זיך טוישן מיט אים, ער וועט אים געבן זיינע תכריכים און יענער זאל אים געבן פאר דעם געהעריגע וועט, און יענער האט מסכים געווען און אים געגעבן גוטע וועט און אזוי איז ער אריין אין שטאט, ער האט אבער געזען אז דאס איז נישט זיין שטאט, ער האט געטראכט אז ער האט אריין געבלאנטשעט אין אן אנדערע שטאט, און ער האט זיך ארום געדרייט אין שטאט.

ווען עס איז געווארן נאכט, אין אלע הייזער איז שוין געווארן טונקל, האט ער געזען אז איין הויז איז נאך געבליבן ליכטיג, איז ער אריינגעגאנגען אין יענעם הויז האט ער געזען אז מען קען דארט עסן, ער איז געווען זייער הונגעריג, האט ער געפרעגט צו מען קען אים געבן צו עסן, האט מען אים געזאגט אז נאר אויב ער האט געלט וועט מען אים געבן צו עסן, מען דארף באצאלן פאר'ן עסן, ער האט דאך אבער נישט געהאט קיין געלט איז ער ארויסגעגאנגען הונגעריג.

אינצווישן איז שוין געווארן טאג, עס איז געווען דעמאלט די קורצע זומער נעכט, האט ער געזען ווי צוויי מענטשן קריגן זיך, האט ער זיי געזאגט אז ער איז א רב און ער קען זיין מאכן א דין תורה אדער א פשרה, האבן זיי מסכים געווען און ער האט זיי גילפסק'נט אן אמת'ן דין תורה, און איינער פון זיי האט אים באצאלט צוויי גילדן, איז ער צוריקגעגאנגען צו קויפן עסן און מען האט אים צוגעגרייט א גלעזל ברוינפן.

אבער נאך איידער ער האט עספיעט אנצוהויבן טרינקען, זענען געקומען צוויי מענטשן צו אים און אים געזאגט אז זיי קומען פון בית דין אז ער מוז שוין קומען מיט זיי צום בית דין, האט ער געזאגט אז ער וויל קודם עפעס עסן ווייל ער איז זייער הונגעריג, זיי האבן אים נישט געלאזט, זיי האבן געזאגט אז זיי האבן נישט קיין צייט און ער מוז שוין קומען מיט זיי און ער האט געמוזט גיין מיט זיי.

ווען ער איז אנגעקומען צום בית דין, האבן זיי זיך זייער גערעגט אויף אים פארוואס ער - וואס איז א פרעמדער מענטש - איז אהער געקומען און ער פסק'נט דין תורות, זיי האבן אים געזאגט: "אונז ווארטן שוין אזוי לאנג אז מען זאל קומען צו אונז אז אונז זאלן פסק'נען אן אמת'ע דין תורה און יעצט ביזטו געקומען דא פסק'נען אן אמת'ע דין תורה?" האט דער בית דין געהייסן אז מען זאל זוכן ביי אים אויב ער האט גענומען שוחד, האט מען געזוכט און מען האט געטראפן די צוויי גילדן, האט דער בית דין גע'פסק'נט אז מען זאל אים אויסטוהן זיינע וועט און אים ארויס שטופן פון דארט און מען האט אזוי געטון. דער רב איז ארויס זייער פארוועלט, ער האט געטראכט אז עס וואלט זיך שוין ענדערש געלוינט פאר אים צוריקצוגיין אין קבר אבער ער האט שוין נישט געהאט קיין תכריכים.

אינצווישן האבן די מלאכים וואס ער האט באשאפן מיט זיינע מצות אנגעהויבן טענה'ען אז מען זאל אים שוין אפלאזן און מען האט אים טאקע געוואלט אפלאזן אבער ער האט קודם געדארפט אויספירן וואס ער האט צוגעזאגט צו קומען אין חלום צו דעם איד און אים דערציילן וואס מיט אים איז געווען, און דערפאר איז ער געקומען דערציילן פאר דעם אייניקל פון דעם איד די גאנצע מעשה, און דאס איז געווען אכט און צוואנציג יאר שפעטער.

ווען דער רבי האט געענדיגט די מעשה האט ער געזאגט: "אבער ווער עס וועט זיין ביי מיר די דריי צייטן אין יאר ראש השנה, שבת חנוכה, און יום טוב שבועות, וועט נישט באקומען די עונש פון "עולם התוהו".

מוהרא"ש זאגט אז היינט מיינט דאס אז מען זאל פארן ראש השנה אויף אומאן צום רבי'ן אזוי ווי ער האט געהייסן, און שבת חנוכה און שבועות זאל מען דאווענען צוזאמען מיט ברסלב'ע חסידים און מיט דעם וועט מען געראטעוועט ווערן פון "עולם התוהו".

מוהרא"ש איז מסביר פארוואס מען דארף גיין צום רבי'ן זוקא אין די צייטן, ווייל ראש השנה וועקט דער רבי אויף פון שלאף אז מען זאל אנהייבן רעדן צום אייבערשטן, און שבועות באקומט מען פון רבי'ן דעם סדר דרך הלימוד ווי אזוי צו לערנען די הייליגע תורה, און חנוכה לערנט דער רבי אויס צו דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן פאר אלע גוטע זאכן וואס ער געבט אונז.

דערפאר ווען א מענטש וועט האבן די זאכן, ער וועט רעדן צום אייבערשטן, דאנקען דעם אייבערשטן, און לערנען די הייליגע תורה, דעמאלט ווען עס וועט קומען די לעצטע טאג וועט ער לאכן פון יעדן, אלע טירן וועלן פאר אים זיין אפן און ער וועט גלייך אריינגיין אין גן עדן.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ו ערך טובות)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (עז)

אין קורצן פון פריער: דער רבי קומט צוריק פון ארץ ישראל, און אויפ'ן וועג באזוכט ער ביי צדיקים.

שיח

דערנאך איז דער רבי אנוועגעפארן פון דארט, און ער האט זיך דערמאנט אז ער האט צוגעזאגט פאר הרב הקודש רבי אברהם קאליסקער זי"ע, אז גלייך ווען ער קומט אן קיין חוץ לארץ ווער ער פארן צו הרב הקדוש רבי שניאור זלמן זי"ע [דער בעל התניא און שלחן ערוך הרב], צו רעדן מיט אים וועגן די געלט פאר ארץ ישראל וואס ער פלעגט צוזאמנעמען, און ער זאל אויסגלייכן די מחלוקת וואס איז געווען צווישן זיי.

דער רבי איז גלייך ארויסגעפארן פון וועג, ער איז נישט אהיימגעפארן, כאטש וואס ער איז שוין געווען גאנץ נאנט צו זיין שטאט, ווייל פון שפוליי ביז מעדוועדיווקע איז נישט מער פון זיבעציג קילאמעטער, ער איז אבער גלייך געפארן קיין ליאדי צו הרב הקדוש רבי שניאור זלמן זי"ע.

דאָרט האט אים דער בעל התניא אויפגענומען זייער שוין, ער האט געבעטן דעם רבי'ן ער זאל זאגן תורה, דער רבי האט אבער נישט געוואלט, האט ער אליין אנגעהויבן תורה מיט גרויס אריכות, און ביים סוף האט ער געענדיגט מיט'ן פסוק "בְחִמְיָךְ רַבִּים ה' " (תהלים קי"ט, קי"ו), און ער האט עס פארטייטשט, "עס איז אויף דיר גאט א גרויס רחמנות". דער רבי האט געזאגט אויף דעם, "מיט דעם האט ער צוגעטראפן", און זיי האבן אסאך גערעדט צווישן זיך.

דערנאך איז דער רבי צוריק געפארן אויפ'ן וועג צו זיין הויז אין מעדוועדיווקע.

שיח

אויפ'ן וועג צוריק פון ליאדי, האט דער רבי געהערט אז הרב הקדוש מנעשכזי זי"ע איז זייער קראנק, און האלט שוין נאנט צום הסתלקות, האט דער רבי באשלאסן צו פארן צו אים. ער איז געפארן זייער שטעל, ווייל ער האט זיך געוואלט אנזאגן אים נאך צו כאפן ביים לעבן.

דער רבי איז אטאקע אנגעקומען צו אים ממש פינף טעג פאר זיין הסתלקות, זון די גרויסע ליבשאפט און שמחה וואס הרב הקדוש מנעשכזי זי"ע האט געהאט פון דעם וואס דער רבי איז געקומען צו אים, קען מען גארנישט באגרייפן און דערציילן.

יעדער האט געוואוסט אז דער צדיק ליגט שוין אין בעט זייער קראנק פאר א לאנגע צייט, שוין א האלבע יאר צייט ליגט ער אין א שטוב וואו ס'האט נישט אריינגעשיינט קיין שום ליכטיגקייט פון די זון, ווייל ער האט נישט געקענט אויסהאלטן אפילו נאר איין שטראל פון די זון, און ער האט זיך נישט געריירט פון פלאץ. ער האט גארנישט געקענט עסן, ווייל ער האט נישט געקענט לייזן אפילו די גערוך פון עסן, מ'האט אים געמוזט איבערזיינען די זופ עטליכע מאל ביז ער האט עס געקענט נעמען אין מויל, און בכלל האט נישט געטארט אריינקומען אינעם גאנצן הויז קיין שום עסנווארג, ווייל ער האט נישט געקענט לייזן די גערוך. ער איז געהאט גאר א שווערע קרענק און איז געליגן מיט שרעקליכע יסורים. ווען דער רבי איז אבער געקומען צו אים, האט ער ממש אויפגעלעבט. גלייך ווען דער רבי'נס באגלייטער, ר' יצחק, האט געזאגט די גוטע בשורה פאר הרב הקדוש מנעשכזי זי"ע אז דער רבי קומט צו אים, איז ער געווארן פול מיט פרייד, ער האט געזאגט פאר ר' יצחק, "איר האט מיר יעצט ממש אויפגעלעבט". און ווען דער רבי איז אריינגעקומען צו אים איז ער געווארן גאר פרייליך און האט אויפגענומען דעם רבי'ן מיט גרויס פבור, און אן אויפבאשרייבליכע ליבשאפט, און זיי האבן אסאך גערעדט צווישן זיך.

ר' יצחק האט שפעטער דערציילט אז זיי האבן אים דארט געברענגט איבער מראות און חזיונות פון אמת'ע צדיקים וואס זיי זעען און זענען משיג, זיי האבן געברענגט פונעם מלאך מיט'ט, און אזוי ווייטער.

ר' יצחק האט שפעטער דערציילט אז זיי האבן אים דארט געברענגט איבער מראות און חזיונות פון אמת'ע צדיקים וואס זיי זעען און זענען משיג, זיי האבן געברענגט פונעם מלאך מיט'ט, און אזוי ווייטער.

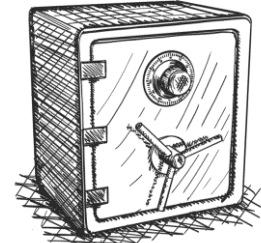
פארברענגט קומט איה" - גענומען פון ספר "שעלת הצדיק"

שאלות ותשובות ברסלב

אויב אלעס טוט נאר דער אייבערשטער, ווי אזוי קענען מיר זיך בכלל באהיטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט א גרויסן יישר כח פאר די געוואלדיגע שיעורים. איך וויל פארשטיין אן ענין אין אמונה, פון איין זייט ווייסן מיר דאך אז קיינער קען אונדז שלעכטס טון אדער גוטס אן רשות פון אייבערשטן, אלעס קומט נאר פונעם אייבערשטן אליין, פון די אנדערע זייט זע איך למשל ווי מוהרא"ש שרייבט אסאך אז מ'זאל זיך אכטונג געבן פון מענטשן, מ'קען נישט טראסטן קיין מענטשן, ספעציעל מיט געלט וואכן, לכאורה וואלט מען געקענט זאגן אז מ'זאל זיך פירן נארמאל, און אויב וועט קומען איינער וואס וויל מיר באגרייפן, וועט ער דאך סיי ווי מיר גארנישט קענען טון אויב איז נישט אזוי אנגעשריבן פון אויבן. ב'אמת איז די שאלה מער בכלליות אויף, למשל ווען עס קומט צו פרנסה אדער אנדערע השתדלות וואס מיטט אין לעבן; אויב וועט סיי ווי אנקומען צו מיר אלעס וואס קומט זיך מיר, פארנוואס זאל איך זיך דארפן פלאגן אויף דעם?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יישר כח

יום ג' פרשת כי תצא, ה' אלול, שנת תש"פ לפקדון

לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן זיין בריוו. דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט עס זאל אויסזען ווי עס איז דא אזא זאך ווי טבע; עס זעט אויס ווי זאכן פאסירן פון זיך אליינס. דער אייבערשטער האט זיך אזוי שטארק באהאלטן אין די וועלט אז עס קען זיך דאכטן ווי זאכן פאסירן פון זיך אליינס; עס קען זיך דאכטן ווי דער מענטש האט געטון. דער מענטש האט געמאכט - אבער חס ושלום מען זאל זיך איינגרעדן איין רגע אז עס קען עפעס פאסירן אן דעם וואס דער אייבערשטער האט געהייסן און באפוילן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (חולין ט:): "אין אדם נוקף עצמו מלמטה, אלא אם כן מרזיין עליו מלמעלה", א מענטש צעקלאפט זיך נישט דעם קליינעם פינגער אן דעם וואס מען זאל אנשרייבן אויבן אין הימל עס זאל פאסירן, און די הייליגע חכמים דערציילן (פראשית רבה עט, ו: וירושלמי שבועות כה:): ווען דער הייליגער תנא רבי שמעון בן יוחאי מיט זיין זון דער הייליגער תנא רבי אלעזר זענען ארויס פון די מערה נאך דרייצן יאר האבן זיי געזען ווי א פאנגער שפרייט אויס זיינע נעצן צו כאפן פינגלעך, זיי זעען ווי אזוי ער שפרייט אויס די נעץ און א פינגל ווערט שיער אריינגעכאפט, אין די לעצטע סעקונדע האט זיך די פינגל געראטעוועט, נאכדעם קומט נאך א פינגל און זיי הערן ווי עס גייט ארויס א בת קול פון הימל וואס זאגט: "געפאנגען" און די פינגל איז געפאנגען געווארן; האט דער הייליגער תנא רבי שמעון בן יוחאי געזאגט: פאר זיין זון: "זעסט, אפילו א קליינטשיג פינגלעך קען אויך נישט געכאפט ווערן אן דעם וואס מען זאל דאס אפשרייבן אויבן אין הימל".

דאס האט דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו אריינגעברענגט אין די וועלט, מען זאל וויסן אז עס איז גארנישט דא אויסער דעם אייבערשטן. אפילו א וואגן פארט און עס פאלן אראפ שטרוי איז אויך אנגעשריבן פון אויבן פונקטליך וואו די שטרוי זאל פאלן און ווען א בעלעטלע פאלט אראפ פון בוים איז אויך אנגעשריבן פון הימל פונקטליך וואו עס זאל פאלן; קיין שום זאך פאסירט נישט פון זיך אליינס. דאס ווערט אנגערופן אין די ספרים הקדושים: "ידעיה", מען זאל וויסן אז עס איז גארנישט דא, נאר דער אייבערשטער; דומם, צומח, חי און מדבר - אלעס איז ער אליינס, ער האט זיך פארשטעלט אין די זאכן עס זאל אויסזען ווי עס איז דא א וועלט, אבער עס איז איין שטיק אייבערשטער.

פון די אנדערע זייט האט דער אייבערשטער אונדז געגעבן די מעגליכקייט מיר זאלן אויסוועלן צו טון גוט; דאס ווערט אנגערופן אין די ספרים הקדושים: "בחירה", דער מענטש האט א מעגליכקייט אליינס אויסצואוועלן צו זיין גוט אדער פארקערט חס ושלום - טון שלעכטס; אויב טוט ער גוטס וועט ער האבן שכר און אויב טוט ער נישט גוט און טוט נישט תשובה - וועט ער באקומען אן עונש.

דאס איז זייער שווער צו פארשטיין, ווי קען זיין "בחירה" מיט "ידעיה"? ווי אזוי קען דער מענטש אויסוועלן צו טון גוטס אדער שלעכטס ווען אלעס איז דער אייבערשטער? ווי קען זיין אז איינער זאל קענען טון דעם צווייטן שלעכטס ווען אלעס איז דער אייבערשטער? אזוי אויך איז שווער צו פארשטיין, ווי קען זיין אז דער מענטש האט א בחירה יא טון אדער נישט טון ווען אלעס איז אנגעשריבן אנהייב יאר ראש השנה, פונקטליך וואס גייט זיין? אלעס איז דאך דער אייבערשטער, דער אייבערשטער ווייסט אלעס וואס גייט זיין, דער אייבערשטער מאכט אלעס אליינס, ווי קען זיין אז דער מענטש זאל אויסוועלן גוטס אדער שלעכטס ווען אלעס איז דער אייבערשטער?!

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן כא) ווען א מענטש פירט זיך ערליך, ער הייליגט זיינע שבועה גרות; ער הייליגט זיינע אויגן, אויערן, נאז און מויל - דעמאלט איז ער זוכה צו האבן א ריינעם מח, נאר דעמאלט קען ער פארשטיין ווי אזוי די צוויי זאכן גייען אינאיינעם, דעם מענטש איז נישט שווער די קשיא

נאך פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א אין אלע נושאים, אינעם וועכנטליכן קונטרס "עצתו אמונה" צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט #3 718-387-2691

>>>>>

פון ידעיה און בחירה, ווייל ער טרעפט דעם אייבערשטן אין די בחירה, ער ווייסט אז אלעס איז דער אייבערשטער און דאך איז דא א בחירה. דאס קען נישט פארשטיין נאר דער וואס האט א ריינעם מזח. מען רייניגט זיך די אויגן; מען קוקט נישט קיין שום שלעכטע קוק, מען קוקט נאר צום אייבערשטן, מען רייניגט זיך די אויערן; מען הערט נישט קיין שלעכטע זאכן, אזוי אויך רייניגט מען זיך די נאז; מען גלייבט אין די ווערטער פון צדיקים, מען רייניגט זיך די מויל; נישט צו רעדן שלעכטעס אויך קיינעם, נישט רעדן שלעכטע זאכן - דעמאלט ווערט דער מח לויטער און ריין, דעמאלט קען מען פארשטיין ווי אזוי דאס ארבעט אינאיינעם.

דאס מיינט נישט אז די שלעכטע מענטשן וואס טוען שלעכטס פאר אנדערע, פאנגבנען אנדערע, זענען מצער אנדערע - וועלן נישט באקומען זייער עונש; דער וואס איז מצער אנדערע, דער וואס טוט רשעות פאר אנדערע - וועט האבן א שרעקליכע ענדע. קען זיין עס וועט נעמען א שטיק צייט, עס וועט אריבער גיין א שטיק צייט, אבער ביים סוף וועט זענען באקומען א גרויסער עונש; דאס אליינס איז אויך פון די וואונדער פונעם אייבערשטן. ווי קען זיין אזא זאך, אלעס איז דאך דער אייבערשטער מאכט דאך אלעס און טוט אלעס? ! דאס איז א פארהאלטענע זאך וואס מיר קענען נישט פארשטיין.

וואויל איז דעם מענטש וואס נעמט אריין אין זיך די ריינע אמונה, אז דער אייבערשטער פירט די וועלט און קיין שום זאך איז א פערצופאל, נאר יעדע זאך טוט דער אייבערשטער אליינס מיט א פונקטליכקייט, און אלעס וואס מיר זעען און אלעס וואס פאסירט - איז א פארשטעלטע זאך; עס זעט אויס ווי דער טוט, ווי זענער טוט, עס זעט אויס אז אויב מען ארבעט האט מען פונקט און אויב מען ארבעט נישט האט מען נישט פונקט, ווען באקומט איז דאס נאר א פארשטעלטע זאך, אלעס איז נאר דער אייבערשטער אליין; דורך דעם וועט ער זוכה זיין צו די וועלט און זענע וועלט. דער אייבערשטער זאל העלפן זאל אלעס האבן העלחה אין אלע ענינים.

(עצרת אמונה ראה תש"פ)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק פריידיגע געפילן צום שידוך שליסן ביים ראש ישיבה שליט"א

מיט התרגשותדיגע געפילן און מיט גרויס פרייד נעמען אנשי שלומינו אויף די פרייליכע בשורה מיטן שידוך שליסן פונעם זון פונעם ראש ישיבה שליט"א, הבחור החשוב אלחנן חיים ניוו, מיט די טאכטער פון מוה"ר מרדכי אינדיג שליט"א, מנהל תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב.

דער חתן איז פון די חשובע תלמידים אין ישיבה, וואו ער האט אויסגענוצט זיינע בחורי'ישע יארן על התורה ועל העבודה. ער איז באליבט ביי אלע בחורים אין ישיבה מיט זיינע מדות טובות, ער איז באקאנט מיט זיין התמדת התורה, אויסער די שיעורי הישיבה האט ער זוכה געווען צו ענדיגן פאר זיך צענדליגע מאל ששה סדרי משנה, ער האט זוכה געווען מסיים צו זיין ש"ס, און נאך פילע שיעורים. ווי אויך איז ער שטארק באקאנט מיט זיין גרויסע הפצה, צו פארשפרייטן די ספרים און קונטרסים פון הייליגן רבין, און מקרב זיין אידישע קינדער צום אייבערשטן מיט די עצות און לימודים פון הייליגן רבין.

די כלה איז א חשובע תלמידה אין די "בית פיגא" סקול, וואו זי איז באקאנט מיט אירע מדות טובות און מיט איר איבערגעגעבנקייט פאר די סקול ארויסצוהעלפן בלב ונפש מיט אלעס וואס פעלט אויס.

אנשי שלומינו בפרט און אידן איבער די גאנצע וועלט בכלל, פרייען זיך מיט מיט די שמחה בבית הראש ישיבה שליט"א, ווי באקאנט פאר יעדן וויפיל דער ראש ישיבה שליט"א האט שוין אזויפיל ארויסגעהאלפן אידישע קינדער איבערהאל מיט די געוואלדיגע דרשות און חיזוק, און מיט די הערליכע בריוו, וואס ער געבט איבער די עצות און לימודים פון הייליגן רבין, לויט ווי מיר האבן מקבל געווען פון מוהרא"ש ז"ע, אויף די היינטיגע שפראך, אויפן היינטיגן פארנעם, אז יעדער איד, אין סיי וועלכע מצב ער איז, זאל זיך קענען אן עצה געבן אין לעבן, און זאל קענען זיין נאנט צום אייבערשטן.

זאל דער אייבערשטער העלפן אז ער זאל זוכה זיין צו זען פיל אידיש נחת פון אלע זיינע קינדער און אייניקלעך, עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, מיט דורות ישרים ומבורכים. ומשמחה זו יושפע שפע רב לנו ולכל ישראל!

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתייסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש ז"ע

סימן טוב ומזל טוב יהא לנו לכל ישראל

אין נאמען פון די פילע טויזנטער אידן איבער די וועלט וועלכע שעפן חיזוק און התעוררות פון די געוואלדיגע חיזוק שיעורים, דרשות, און בריוו; וואונטשן מיר א הארציגע ברכת מזל טוב פארן

ראש ישיבה שליט"א

צו די שידוך שליסן פון זיין זון למזל טוב

הבחור אלחנן חיים ניוו

עב"ג בת

מוה"ר מרדכי אינדיג שליט"א

מנהל תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד מיט דורות ישרים ומבורכים, געזונט און פרנסה מיט פיל אידיש נחת. דער אייבערשטער זאל העלפן אז דער ראש ישיבה שליט"א זאל ווייטער קענען ממשיך זיין מיט די עבודת הקודש צו מחזק זיין אידישע קינדער איבער די גאנצע וועלט, אריינברענגען די עצות פון הייליגן רבין אין אידישע קינדער, אזוי ווי מוהרא"ש האט אונז געלערנט, מיט בני ברוכי חיי ארכי ומזוני ריחי וסייעתא דשמיא

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתייסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש ז"ע

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

מו"ה שבתי מזרחי הי"ו

צו די אפשערן פון זיין זון אליעזר שלמה נ"י למזל טוב

מיר זענען שולדיג א געוואלדיגע הכרת הטוב פאר ר' שבתי, וואס איז אזוי שטארק איבערגעגעבן פאר די מוסדות אין יעדן פרט און צו יעדע צייט, און ספעציעל פאר די שטעטל און קעמפ, דער אייבערשטער זאל העלפן אז די גרויסע זכותים זאלן אים ביישטיין צו האבן געזונט פרנסה און נחת, ער זאל זען אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע זיינע קינדער, דורות ישרים ומבורכים

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה ישראל סאמעט הי"ו, ברסלב
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

הפצת הגליון נתנדב ע"י

מו"ה ארי פיש הי"ו, ברסלב

צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

שיעורים אין רמב"ם

משנה תורה להרמב"ם פארגעלערנט מיט געשמאק, בערך 10 מינוט א פרק, מ'האלט יעצט ביי הלכות תשובה. געשמאקע גרינגע שיעורים אין רמב"ם:

קול ברסלב

212-444-9191 1, 2, 11

אומאן ראש השנה!

אלע אייערע געברויכן פאר אומאן; עירליין טיקעטס; טרעוול אינשורענס; און נאך. בעסטע פרייזן און שנעלסטע סערוויס.

איער פריינד **Plano it Rite** אלי קנאלל
718-506-4341 Travel the right way

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידישינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com